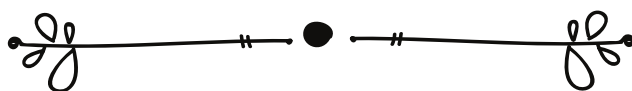

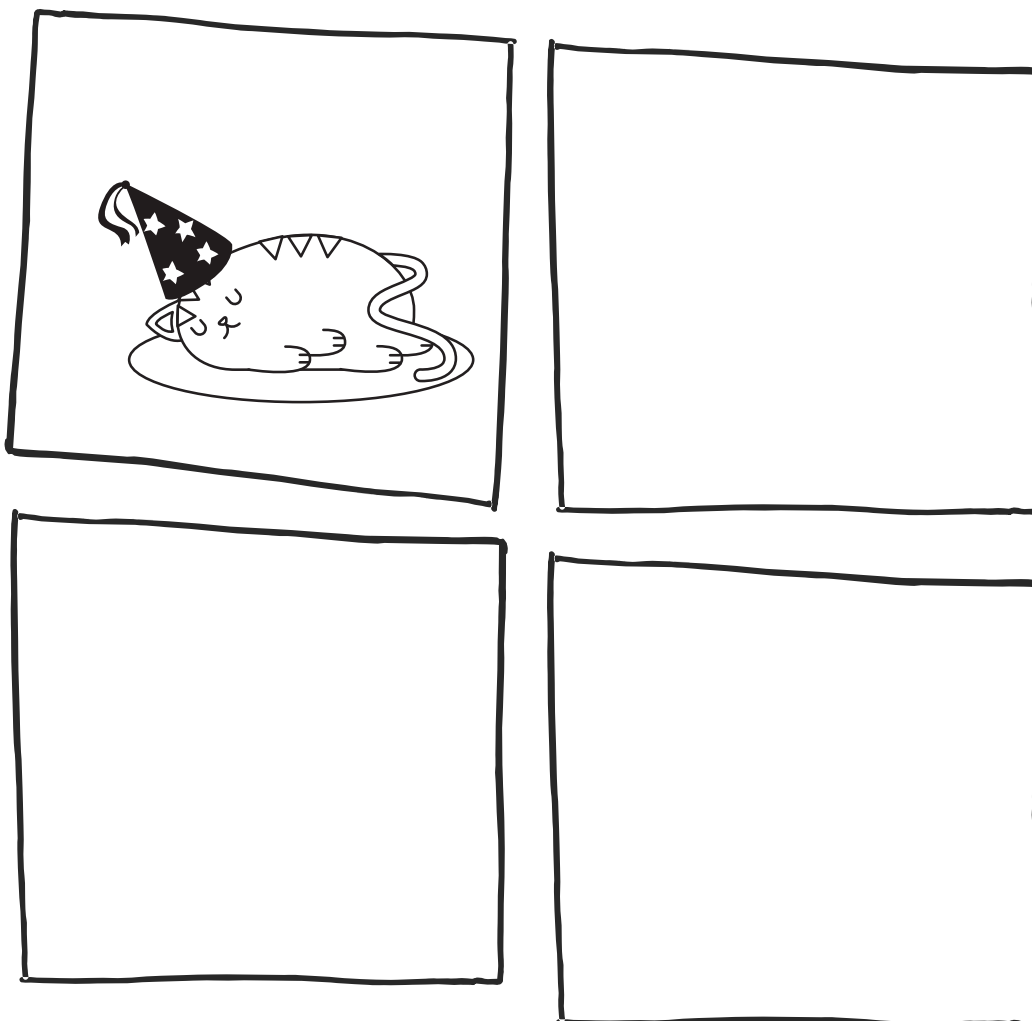
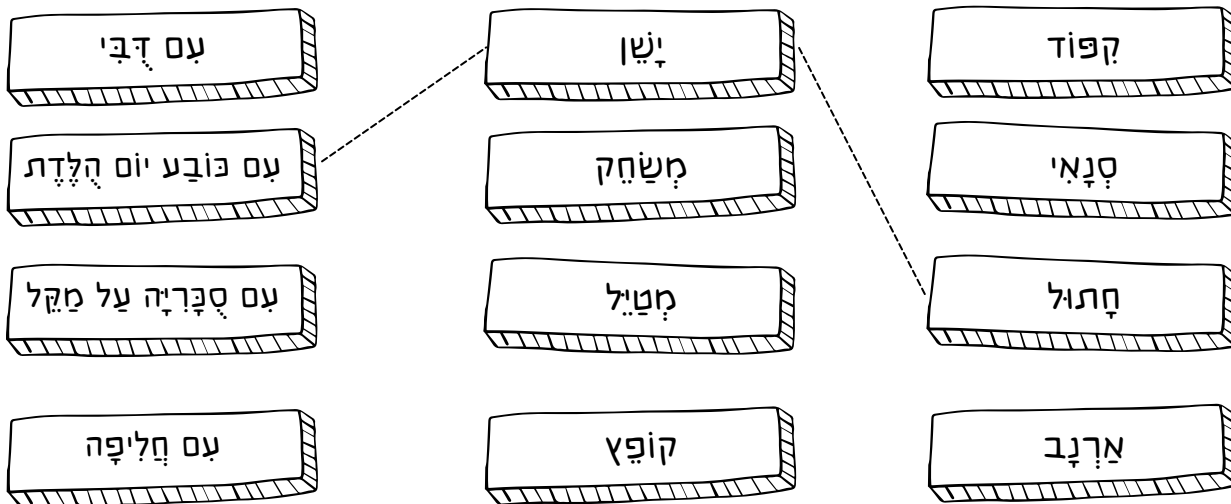
הַחֹבֶרֶת נְשֵׁה־כְנָתַי
בְּנִשְׁהָהָ לִי מְנַשְׁעֵמָם
בְּיַדִּי נְשַׁלְּךָ לֹא יִהְיֶה
מְנַשְׁעֵמָם

מֵאֵת: סְרַמְוִיקָה הַקְּפוּד

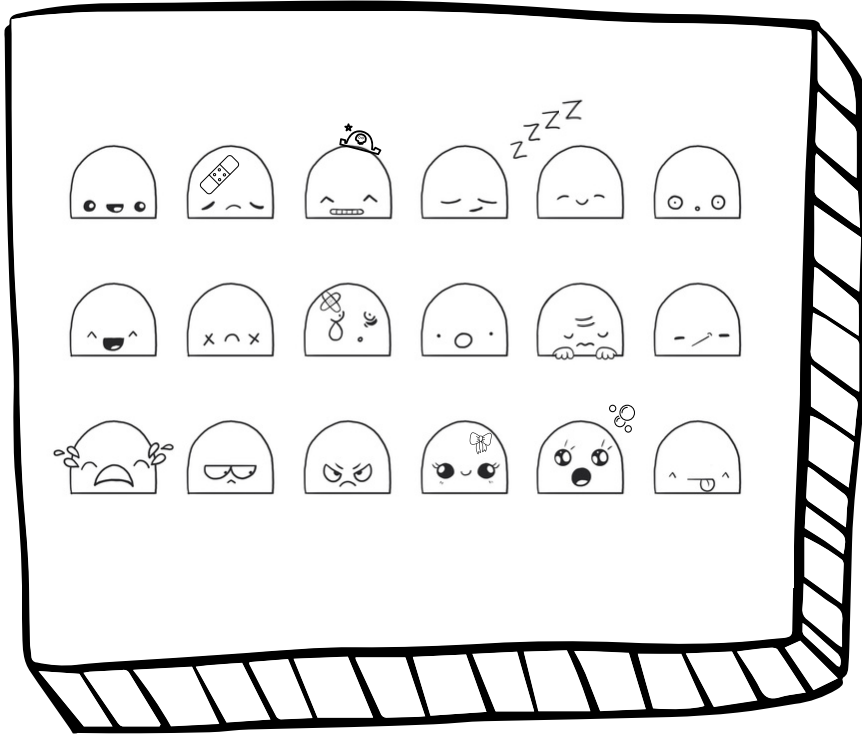
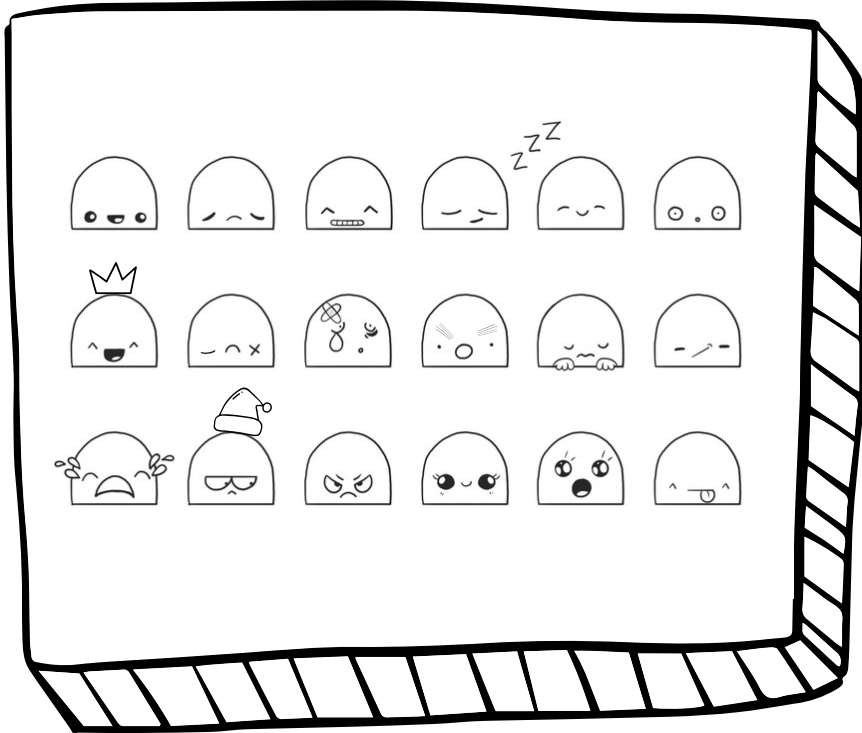

אֶתְמוֹל חֵלְמִתִּי עַל חֲתוּלָה נְחַמְדָּת, שֶׁנִּרְדְּמָה בְּשַׁעַל רֵאשָׁה פּוֹבֵעַ יוֹם הַלְּדָת.
אִז חֲשַׁבְתִּי עַל מִשְׁחָק מִצְחִיק מְאוֹד, בּוֹ אֶפְשֶׁר לְהִרְכִּיב כָּל מִינֵי דְמוּיוֹת.
הִנֵּה, זֹאת הַדִּגְמָא לְמַטָּה מְצִיָּרָת, לְמִרוֹת שֶׁבְחָלוֹם הָיָה לָהּ גַם סָרַט.

בָּלְנוּ שׁוֹנִים וְזֶה בְּסֵף הַכֵּל נִחְמָד
לְדַעַת שְׁלֵמָה כָּל אַחַת הִיא כְּמוֹ כָּל אֶחָד
אֶפְלוּ שָׁהֵם מֵאוֹד דּוֹמִים
עֲדִין תּוֹכֵל לְמַצֵּא 10 הַבְּדִילִים:

פַּעַם דִּיד נְשָׁלִי עָרְוֶה מְסַבֶּה מְשַׁפְּחָתִית עֲנֻקִית.
הוּא הַזְּמִין אֶת כָּל בְּנֵי הַדּוּדִים, אֶפְלוּ אֶת פִּיט
(הוּא הֵבֵן דִּיד נְשָׁגֵר בְּקִצָּה הַרְחוּב, לִיד שְׂדֵה הַחֲרָצִית).
הָיָה פִּיף וְנִחְמָד וְקוֹצָנִי מְאֹד,
רַק הָיָה שָׁם חֵבֵר אֶחָד שֶׁהוּא לֹא קְפוּד.

וְעָבְשׁוּ לְמִשְׁחָק מִפֶּשַׁת מִפֶּשַׁת מִפֶּשַׁת מִפֶּשַׁת קִשְׁהָ!
 צְרִיךְ לְהִתְאִים אֶת הַמְּלָה הַפְּצִירָת לְמָקוֹם הַפְּתִימִים בְּתוֹךְ הַפִּשְׁפֹּט.
 לְדַגְמָא: בְּחֶרֶף אֲנִי אוֹהֵב לְאָכַל מָרֵק (וְגַהּ אֲפוּנָה).

אֲנִי הֵכִי אוֹהֵב לְצִיֵּר עִם מֶכֶּ-_____.

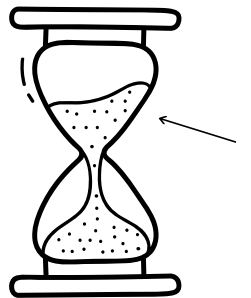
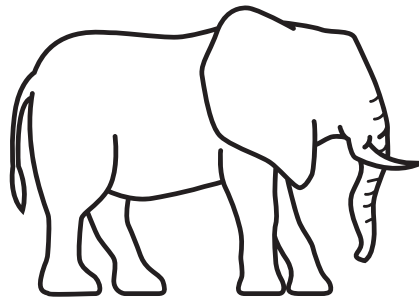
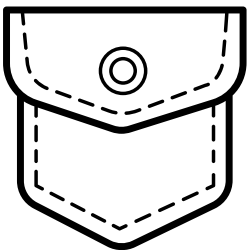
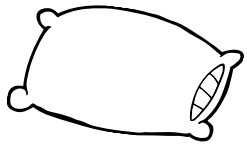
אֲנִי מְאוֹד אוֹהֵב לְלַחֵץ עַל _____-תּוֹרִים
 וּלְסוּבֵּב _____ יוֹת.

אֲמָא נְשִׁי מְבֹ-_____ מְפִנִי לְסִדֵּר אֶת
 הֶ-_____אוֹת.

אֲנִי אוֹהֵב לְהִתִּי-_____ עִם יוֹלִיִּים לְגִבִּי כָּל מִינֵי
 דְּבָרִים.

שְׁמַעְתִּי נְשִׁבְדִי לְלֶכֶת לְקוֹלְנוֹעַ צְרִיךְ _____ טִים.

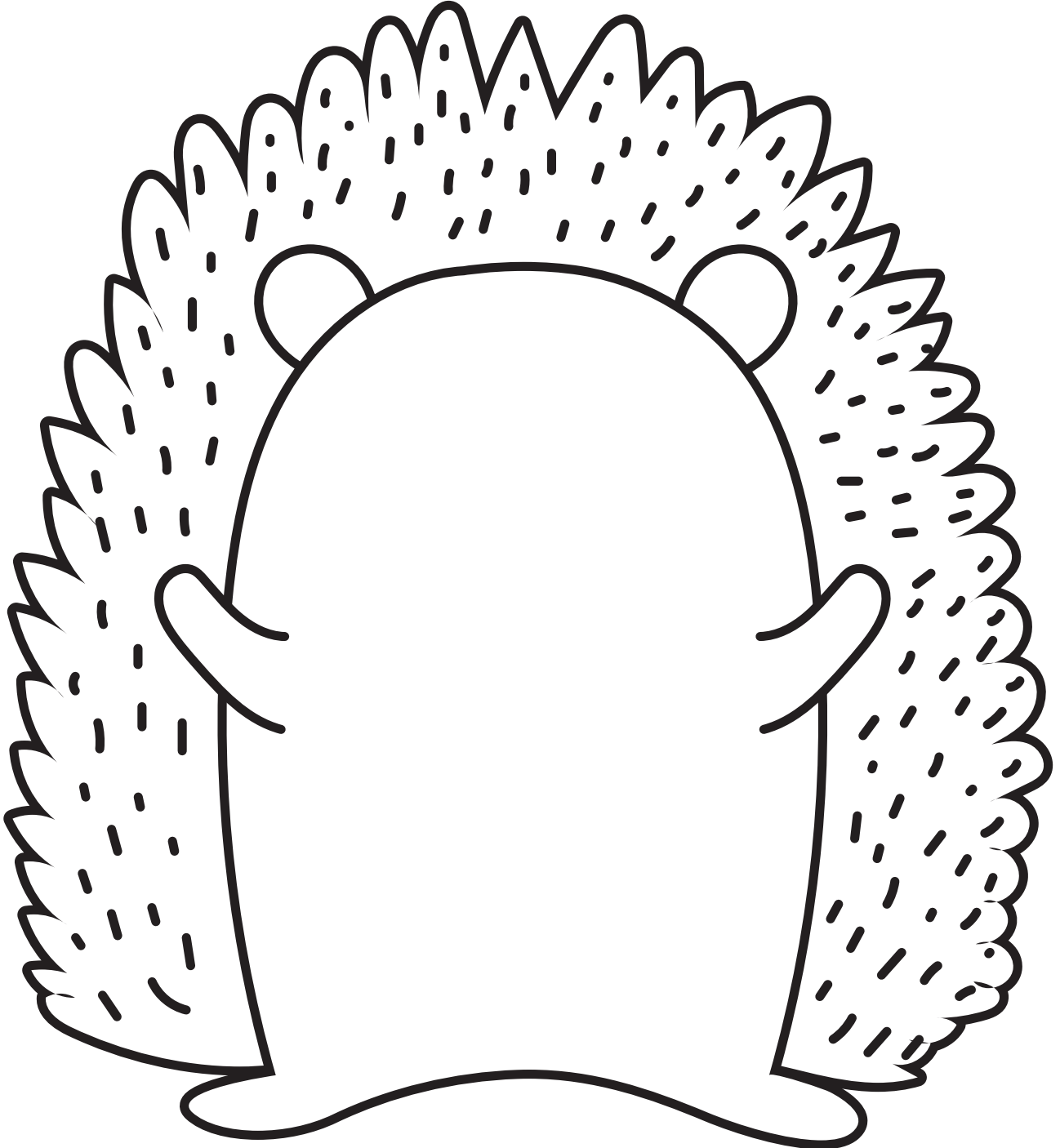
לֹא הִתְפַּוְנְתִי לָהּ-_____ אֶת הָאֲגָרְטָל!

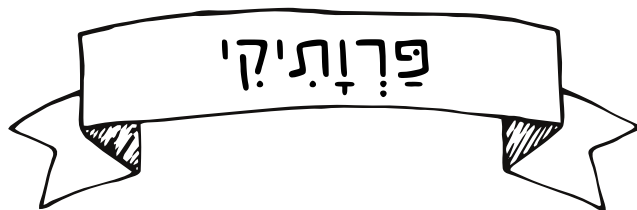
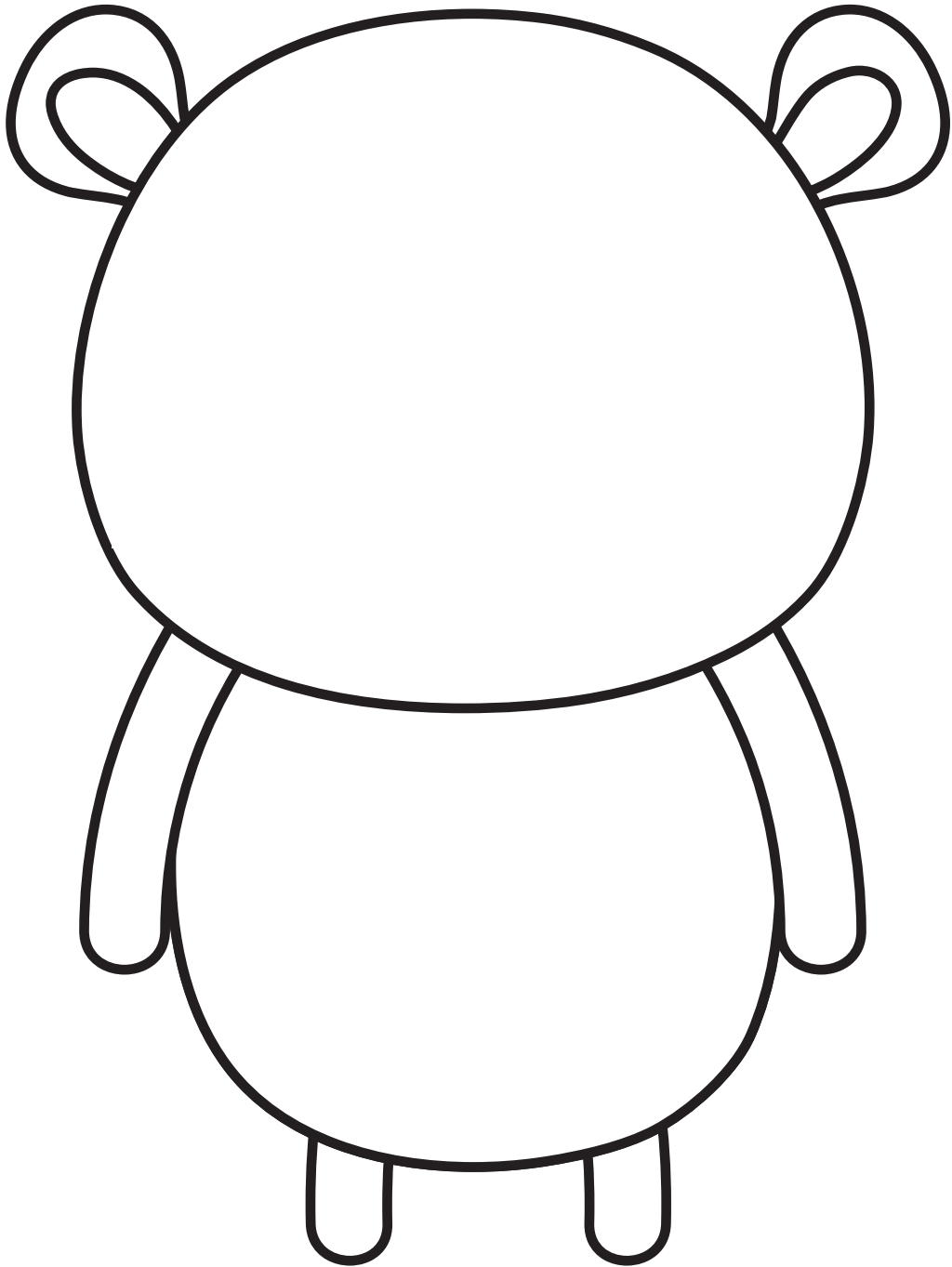
בוֹא נִמְצֵיא דְמוּת:

נִקְרָא לוֹ סְרַמּוּפָה הַקְפּוּד, נוֹסִיף לוֹ פֶּה וְגַם עֵינַיִם.
נוֹסִיף לוֹ אֵם דְּבִי חֲמוּד חֲמוּד, כִּי תְמִיד הַרְבֵּה יוֹתֵר נְעִים בְּשָׂנַיִם.
(אֵת הָעֵינַיִם וְהָאָף תִּמְצָא בְּהַמְשָׁךְ הַחוּבֵרֵת)

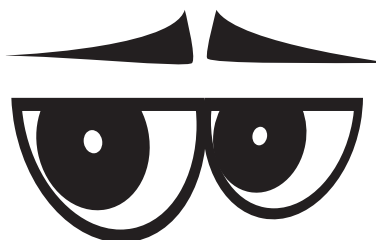
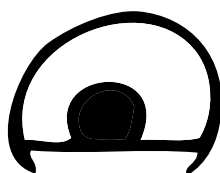
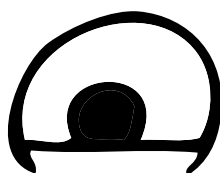
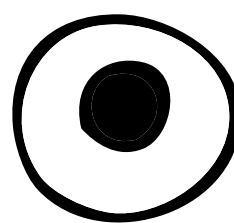
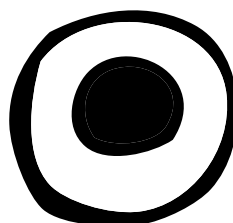
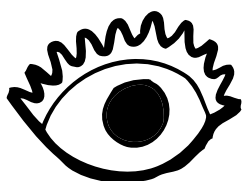
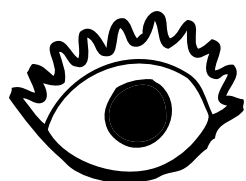
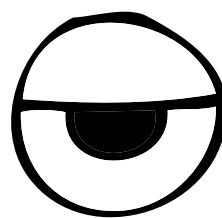
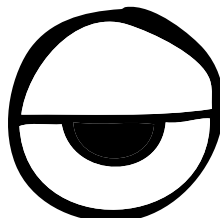
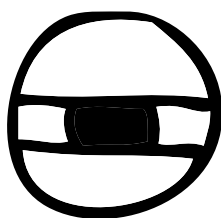
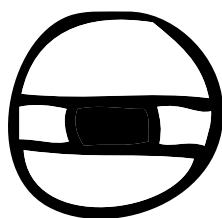
סְרַמּוּפָה

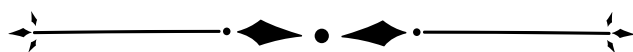
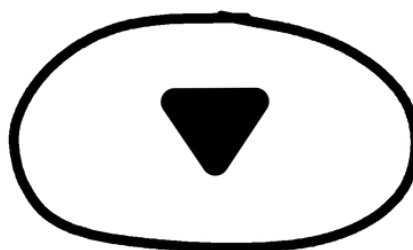
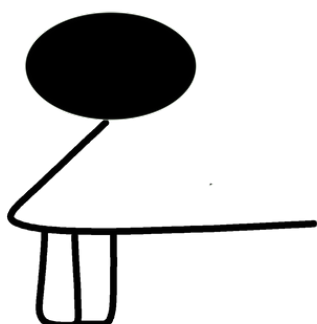
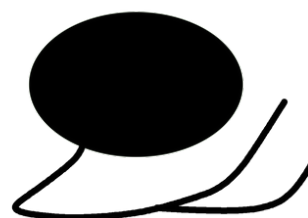
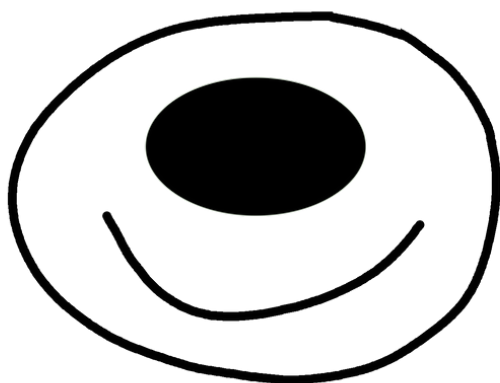
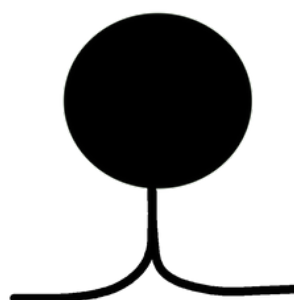
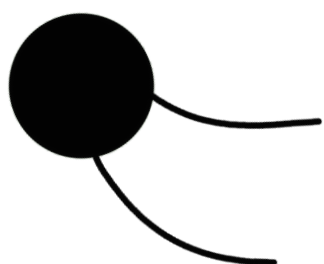
אפשר לגזר מפה את העינים ולהדביק על סרמופה או פרוטיקי.

וּמָבֵן מְפָשֵׁר לְגֹזֵר מֵף וּפָה וּלְהַדְבִּיק.

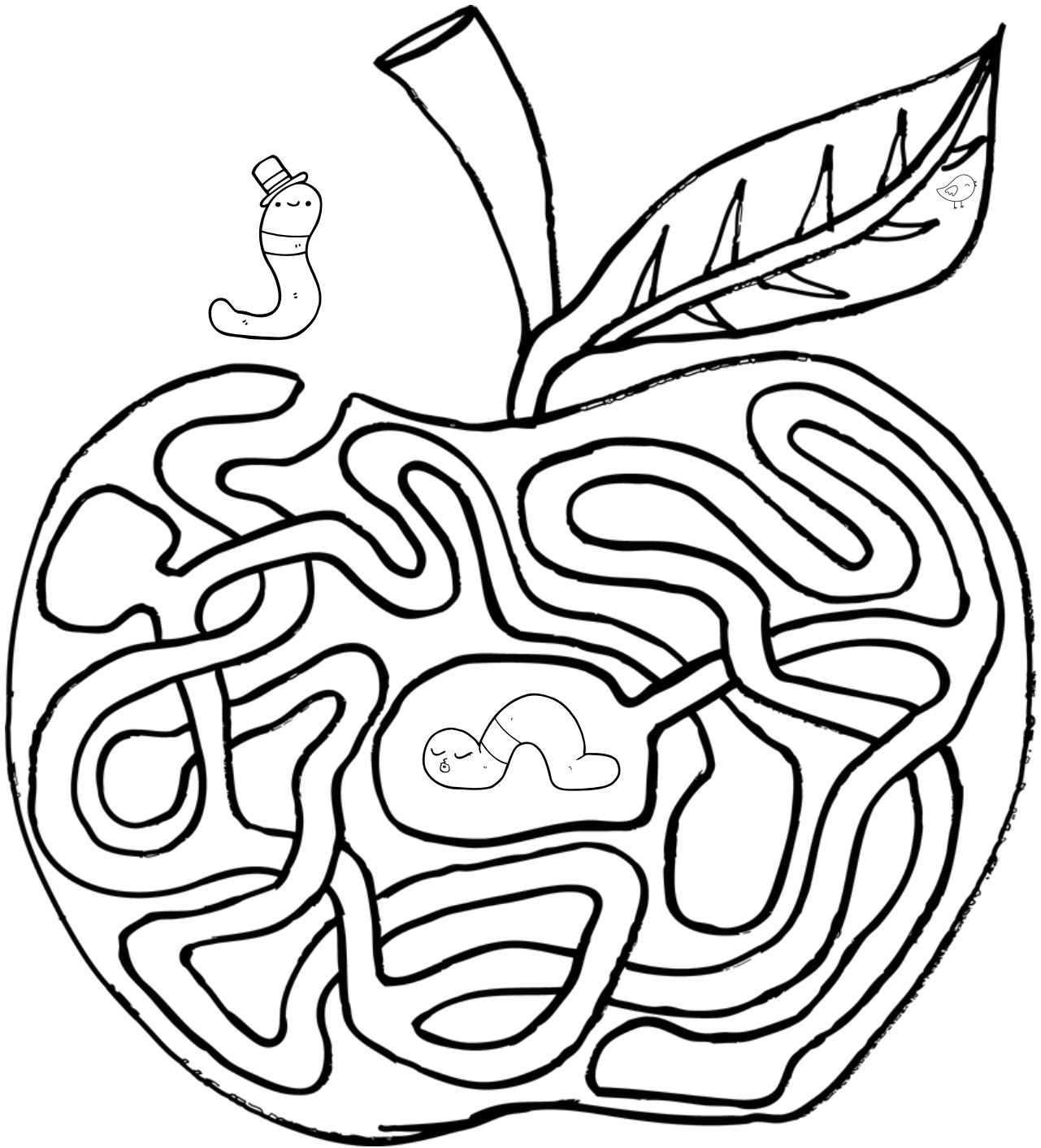
מִהֲבַת אֶת הַמְשַׁחֵק הַקָּשָׁה מִקִּדָּם? הִנֵּה אֶחָד מִכֵּשׁ מִכֵּשׁ מִכֵּשׁ מִכֵּשׁ קָשָׁה!
צְרִיף לְהַבִּין אֶת הַמַּלִּים שְׂמוּפִיעַ בְּהֵן צִיּוּר. הִנֵּה דִגְמָא:
ק- = קָרוּחַ

פֵּעַם רְאִיתִי אֶת יוֹלִיּוֹס הַכֶּ- י- .
פִּתְמוֹם נָחַת לוֹ מִכֵּשׁ עַל ה- -ו,
אָבֵל הוּא לֹא הִתְעוֹרֵר, אֶפְלוּ נִשְׁהֶיָה נִרְמָה
נִשְׁהֶיָה מִכֵּשׁ מ- דִּג. וְאִזְ הַחַל לְרִדָּת מ-
מִהֶשׁ- . ה- עָף לוֹ אֶל מִתְחַת
לִסְפ- נִשְׁבַּגְנָה לְתַפֵּס מִחֶסֶה.
נִשְׁהֶשְׁחֵשׁ יְצָמָה שׁוּב, רְאִיתִי אֹתוֹ עָף לוֹ
ל- -נְשִׁי.

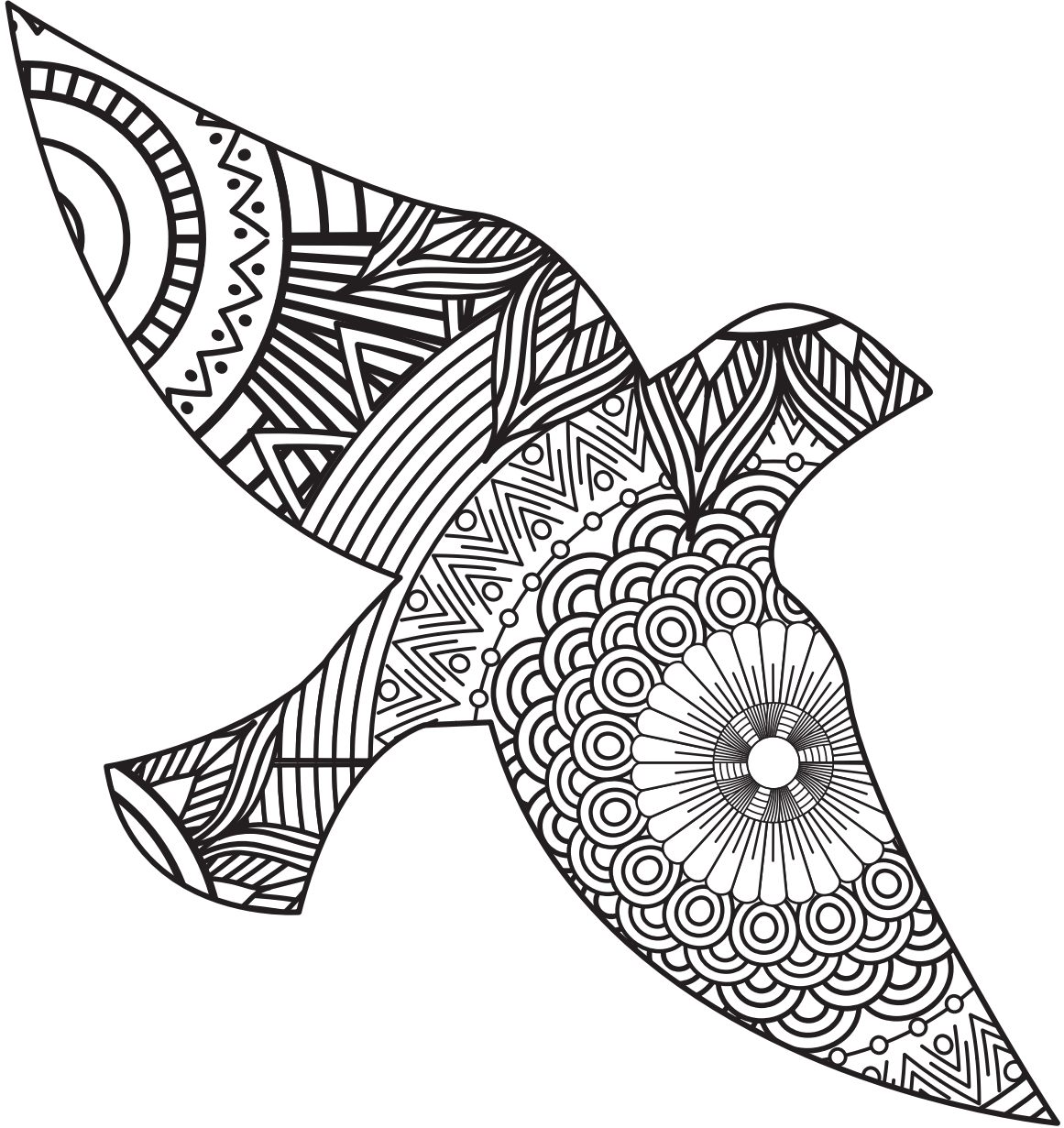
הנה שיר שכתבתי:
זה ספור על תלילאו שאהב את תלילה.
הם בלו יחד כל היום, הכי אהבו לכרסם תפוח אדם.
אבל יום אחד, למרבה ההפתעה, תלילה נרדמה בתוך הלבה.
מיד יצא תלילאו למסע, להחזיר את אהובתו אל... הממט, הקלפה.

זהו, זה סוף החוברת. משתדל לכתב עוד בפעם אחרת.
בעצם יש כאן עוד דבר אחד, מקוה שיהיה לך נחמד,
את הצפור צריך לצבע כדי שתהיה צבעונית ויפה ואחרת
בעצם, אולי כבר תצבע את כל החוברת?

יש רק עוד דבר אחד, באמת משהו קטנטן,
החבאתי בחוברת כובע של יצן.

אוי, סליחה, איך יכלתי לשכח? החבאתי בחוברת גם אפרוח.

